Nepravá udání nebo zatajení jakékoli, jehož se poplatník v přiznání svém dopustí, trestá se jako přestupek zatajení činže.

VI. Ustanovení všeobecná.

Přiznání daně má být pravidelně podáno a podepsáno svéprávným poplatníkem samým. Za osoby nesvéprávné přiznávají daň jich zákonní zástupcové. S dědictvím soudně neodevzdaným nakládá se co do přiznání daní příslušných právě tak jako se zůstavitelem; dědictví takové zastupuje osoba vedoucí správu majetku, a jí přísluší podávati přiznání za účelem vyměření daně. Dědicové ručí jako za jiné dluhy pozůstalostní také za daně, které byly vyměřeny menší měrou nebo vůbec vyměřeny nebyly, ježto přiznání bylo nesprávně sděláno nebo vůbec opominuto (§§ 262 a 263 zák. ze dne 25. října 1896 č. 220 ř. z.).

Poplatník může se dáti ve věcech berních zastupovati zmocněncem; tento musí se vykázati zmocňovací listinou kolku prostou svědčící na zastupování ve věcech berních. Listina zmocňovací jest kolku prosta jen potud, pokud svědčí právě na zastoupení ve věcech berních.

Náleží-li nějaký podnik podrobený všeobecné dani výdělkové několika spoluvlastníkům, jsou tito povinni udati bernímu úřadu zmocněnce svého, jinak pokládá se každý z nich za zmocněnce ostatních bez dalšího vyzývání úředního. Manžel pokládá se za zmocněnce manželky své (s níž rozveden není), ač-li sám svéprávným jest nebo manželka ve příčině jmění svého není pod kuratelou anebo konečně neopře-li se manželka domněnce této výslovným prohlášením (§ 264 cit. zák.).

Psaní viz Listy.

Ptactvo a ochrana jeho.

I. Jisté druhy opeřenců — zvěř opeřená — smí se honiti a smí býti zabity od osob k honbě oprávněných, za podmínek a obmezení uvedených v zákonech honebních a v zákonech na ochranu ptactva. Na ochranu nehonitelného a ku pěstování půdy užitečného ptactva, zvláště těch druhů, které hubí škodlivý hmyz, jest zůstaveno zemskému zákonodárství vydati příhodné předpisy. V té příčině byly skutečně vydány tyto zemské zákony: pro Čechy zákon ze dne 30. dubna 1870 č. 39 z. z.; pro Moravu zák. ze dne 30. dubna 1870 č. 36 z. z.; pro Slezsko zák. ze dne 30. dubna 1870 č. 34 z. z.; pro Dolní Rakousy zák. ze dne 28. srpna 1889 č. 27 z. z.; pro Rakousy Horní zák. ze dne 30. dubna 1870 č. 24 z. z.; pro Solnohrady zák. ze dne 31. července 1888 č. 7 z. z.; pro Tyroly zák. ze dne 30. dubna 1870 č. 37 z. z. str. 82; pro Vorarlbersko zák. ze dne 30. dubna 1870 č. 39 z. z.; pro Gorici a Gradišku zák. ze dne 11. září 1892 č. 26 z. z.; pro Istrii zák. ze dne 2. září 1870 č. 46 z. z.; pro Štýrsko zák. ze dne 10. prosince 1868 č. 6. z. z. z r. 1869; pro Korutany zák. ze dne 30. listopadu 1870 č. 54 z. z. a ze dne 28. března 1883 č. 11 z. z.; pro Krajinu zák. ze dne 17. června 1870 č. 20 z. z.; pro Halič zák. ze dne 21. prosince 1874 č. 10 z. z. z r. 1875; pro Bukovinu zák. ze dne 30. dubna 1870 č. 23 z. z.

II. Zákony tyto ovládány jsou asi následujícími všeobecnými zásadami:

1. Zapovědčno jest chytati a usmrcovati určité užitečné ptáky, ničení nebo vybírání vajec a hnízd, jakož i konečně hubiti a odstraňovati je. Citované zemské zákony vypočítávají specielně ony druhy ptactva, jež bezpodmínečně zakázáno jest chytati a usmrcovati, tak na př. při neto-